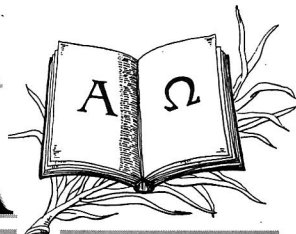

Békehírnök

1999. JÚNIUS 13.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 24. SZÁM

Elbúcsúztunk Laczkovszki János testvértől, egyházunk volt elnökétől

*A gyászko-
csi után az
özvegy és a
családtagok
haladnak*

Lapunk előző számában már közöltük a gyászhiért. A család és az egyház által közösen kiadott gyászjelentés így fogalmaz: „Mély fájdalommal tudatjuk, hogy *Laczkovszki János*, a Magyarországi Baptista Egyház nyugalmazott elnöke, a Baptista Világszövetség korábbi alelnöke, életének 82. évében, május 21-én, hosszú, türelemmel viselt betegség után, családi körben hazaköltözött Urához.

Elhunyt testvérünkötől 1999. május 28-án, 13.30-kor búcsúztunk a Pesterzsébeti Temetőben. Gyászolja felesége: Ilonka, gyermekei: Ágnes, János, Árpád és családjaik.

Elköltözött testvérünket a Magyarországi Baptista Egyház saját halottjának tekinti.”

A temető kertben – jóval a gyászistentisztelet kezdete előtt – már gyüle-

tor, teológiai tanár mondta, aki éveken át lakott Miskolcon, és szoros kapcsolatot fűzte elhunyt testvérünk családjához. A *Központi Énekkar* szolgált mind a ravatalozónál, mind a sírnál. Az alkalomhoz illő énekeket mély átéléssel tolmácsolták *Oláh Gábor* karnagy vezetésével. Az igehirdetést *Almási Mihály* egyházelnök testvér végezte. A nekrológot *Nemeshegyi Zoltán* testvér olvasta fel.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa nevében *D. Dr. Harmati Béla* evangélikus elnök-püspök búcsúzott. Többek között elmondta, hogy összeköti őt az elhunyt egyházvezetővel a szülőföld: Nógrád. „Én Ósagárdon születtem, Laczkovszki János testvér pedig Felsőpetényben, a szomszéd községben.” Kiemelte, hogy Laczkovszki János mind a hazai, mind a nemzetközi ökumené építője volt. Külön szólt arról a nagy értékéről, hogy tudott hallgatni. Akkor is, amikor mások már régen szóltak volna – mit sem érve a beszédrel –, hiszen Magyarországon az egyházak történetének egyik

A nyitott sírnál Mészáros Kornél főújkár hirdette a feltámadás ígét

*A gyászoló
gyülekezet
egy része a
Központi
Énekkarral*

keztek a testvérek Miskolctól Felsőpetényig. A ravatalozó előtti téren az istentisztelet kezdetére sok száz testvér, barát, munkatárs érkezett. A gyászistentisztelet liturgusa és házigazdája *Nemeshegyi Zoltán* pesterzsébeti lelkipásztor, teológiai tanár volt. A kezdő imádságot *Hetényi Attila* ny. lelkipász-

legnehezebb korszakában bízott Isten és egyháza hosszú éveken át nehéz feladatot – a vezetést – Laczkovszki Jánosra. Meleg, közvetlen szavai mély hatást tettek a gyülekezetre.

Az evangéliumi kisegyházak és saját egyháza nevében *Csernák István* lelki-
(Folytatás a 186. oldalon)

Meghívók

D. Dr. Harmati Béla püspök búcsúzik.
A háttérben Csernák István szuperintendens és Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor

(folytatás a címlapról)

pásztor, a Methodista Egyház elnöke szölt. Gyermekkorára, miskolci éveire is emlékezve megemlítette, hogy a mindenki által Laczkovszki „bácsi”-nak nevezett testvér kedvessége meghatározó volt. Egész életét – ahogy könyvének címe is szól – a „szolgáló szeretet” határozta meg.

A hosszan kígyózó gyászmenet élén Dr. Almási Mihály egyházelnök, Mészáros Kornél főtitkár, Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor, D. Dr. Harmati Béla püspök és Csernák István szuperintendens haladt. A szolgálattelvő pásztorokat követte a Központi Énekkar, a gyászkocsi, a család, majd a népes lelkipásztorscsoport és végül a gyásznép.

A hantolás nehéz perceiben az énekeken keresztül vehették az Úr vigasztalását, majd Mészáros Kornél főtitkár testvér hirdette a föltámadás ígéit, többször is föltéve a kérdést: „Hiszed-e ezt?” Mészáros testvér imája után közösen mondtuk el az Úrtól tanult imádságot, elénekeltük az „Áldott legyen a frigy...” kezdetű éneket, majd Nemeshegyi testvér az Apostoli áldással bocsátotta el a gyülekezetet, megköszönve a jelenlevők részvételét.

A temető kertben a részvétnyilvánítás után még sokáig kis csoportokban beszélgettek a testvérek, lelkipásztorok.

Legyen elhunyt testvérünk emléke áldott éppúgy, mint annak az utolsó istentiszteletnek az üzenete, amelyre még egyszer – utoljára – összegyűjtötte a gyülekezetet.

A. M.

A Pólus Center Missziói Központjában június 13-án 15.00 órakor az ifjúság részére találkozót tartunk. A szolgálatot *Seben István* galgagutai evangélikus lelkész és az ifjúság, valamint *Vadon Sándor* galgagutai baptista prédikátor és a baptista ifjúság végzi.

Szeretettel hívunk és várunk erre az alkalomra minden kedves érdeklődő testvért, különösen azokat, akik szeretnének megismerkedni egy Nógrád megyei község két egyházának gyülekezeti életével. A szolgálatok után beszélgetésre is lesz alkalom.

A Keresztény Orvosok Magyarországi Társasága szeretettel hív minden érdeklődőt június 12-én (szombaton) 10 órakor kezdődő rendezvényére. Dr. Velkey György tart előadást, melynek címe: A keresztény orvos különös örömei és gondjai az intenzív gyermekosztályon. Helyszín: Budapest XI. Október huszonharmadika út 5., református gyülekezeti terem (Skála Áruházal szemben).

A Keresztény Orvosok Magyarországi Társasága III. Országos Konferenciáját Debrecenben tartja augusztus 27–29-ig. Tízéves jubileumi közgyűlés és tisztújítás is lesz. A konferencia témája: Hittel – pszichoterápiával? Költsége kollégiumi szállással és teljes étkezéssel 4000 Ft. 14 éven aluli kísérőké 2000 Ft. Jelentkezés dr. Bódor Elviránál: 4031 Debrecen, Széchenyi u. 93/b. Jelesni kell a résztvevők számát, kérnek-e szállást, a helyszínen fizetnek-e vagy a KOMT számlaszámára: 11711034-20081878.

„Indítsuk be” Tahi baptista táborát!

A Nőbizottság és a Diakónus Bizottság közös felhívása

Kedves Nőtestvérek és Férfi testvéreink az Úr Jézusban!

Évek óta gyakorlattá vált, hogy Tahi táborunk nyári programjait az Országos Nőkonferencia nyitja meg. Nőtestvéreink „lakják be” a táborát évről évre elsőként. Ezt azonban egy takarítási, javítási akció előzi meg, hiszen a sok évtizedes barakkok és évenként a szezont megelőző zord évszakok igencsak barátságtalanná változtatják a környezetet. A természet évenkénti megújulásával egyidőben szükség van a férőhelyek kitakarítására, a meghibásodott részek kijavítására. Akad tehát női és férfi munka is bőven Tahiban így szezonzárás előtt. Erre szeretnénk felhívásunkkal toborozni kedves testvé-

reinket, mindazokat, akik szívesen segítenék elő az 1999. évi üdülési szezon minél jobb és ideálisabb kezdetét. Az idén – mint ahogyan a Közgyűlésen is említettük – a Nőbizottság és a Diakónus Bizottság közös munkára invitálja a nőtestvéreket és a férfi testvéreket is június 14–17-e között – a nőkonferenciát megelőzően –, hogy „tegyük rendbe” Tahi táborunkat, teremtsük meg az áldások átvételének fizikai feltételeit. A takarítást és a javítási munkákat a Nőbizottság megbízottja, *F. Meláth Dia*, és a Diakónus Bizottság megbízottja, *Magyar Gyula* testvérek koordinálják a tábor gondnokával, *Uzonyi Ferenc* testvérral együtt, akihez kérjük a jelentkezéseket eljuttatni.

„Halld meg, ha hív az Úr, mondd, mire várnál?”

A Tordasi Baptista Gyülekezet fennállásának, szolgálatának centenáriumi ünnepségére készül 1999. június 27-én. Szeretettel meghívjuk az ünnepi istentiszteletre mindazokat a testvéreinket, barátainkat, akik a tordasi-gyúrói baptista misszióval kapcsolatban álltak.

Az ünnepi istentisztelet 10.00 órakor kezdődik, majd a déli szeretetvendégség után 2.00 órakor folytatódik.

Az érkezést kérjük előre jelezni Kovács Mónika, 2463 Tordas, Hangya sor 11. címen, vagy a 06/22/467-565 telefonszámon.

A Baptist Times híreiből

Az angol Baptist Times május 20-i számában kiemelten foglalkozott több baptista szervezettel, amely segélyszállítmányokat juttatott el az utóbbi időben a Balkánra. Megemlézték a Magyarországi Baptista Szeretetszolgálat tevékenységét is. Az alábbiakban idézzük a lapot:

„Az MBSZ misszióúton járt Szerbiában; segélyszállítmánya egyike volt az első külföldről érkezett rakományoknak. Az ottaniak nagyon meglepődtek azon, hogy a világ baptistái, keresztyén testvéreik aggódnak értük és gondolnak rájuk! – mondta az MBSZ igazgatója, *Szenczy Sándor* lelkipásztor.

A szervezet Albániába is küldi segélyszállítmányait.” (Baptist Times, május 20., 2. oldal)

A European Baptist Press Service május 19-i számában (7. oldal) ugyancsak hírt adott a Baptista Szeretetszolgálat szerbiai útjáról.

Ford.: Barcsi Bernadett

A nemes harc véget ért

Igehirdetés Laczkovszki János nyugalmazott egyházelnök gyász-istentiszteletén

Almási testvér hirdette a vigasztalás igéit

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nékem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4:7-8)

Kedves Gyászoló Család, Gyászoló Gyülekezet, Testvéreim, Barátaim!

Szoros, személyes kapcsolat fűzött elhunyt testvérünkhöz. Laczkovszki testvér feleségem gyermekségétől kezdve lelkipásztora volt Miskolcon, magam pedig 17 éves elnöki szolgálati idejéből egy évtizeden át dolgozhat-

tam vele. A 17-es szám – úgy látszik – valami módon jellemző rá, hisz a teológia elvégzése után 17 évet töltött Miskolcon mint lelkipásztor, ahova a frontszolgálat, majd az 5 éves orosz fogság után került. 17 évet töltött Pesterzsébeten is.

1967-ben, amikor elnökké választotta a Közgyűlés a Miskolcra nemrégiben Pesterzsébetre költöző lelkipásztort, komoly vezetési válság volt egyházunkban, és rendkívüli feszültségek a magyar társadalomban.

A halk szavú, sokat próbált, szinte mindig mosolygó, szelídlelkű lelkipásztor alkalmassá lett az Úr kegyelméből arra, hogy vezesse közösségünket.

Sokszor beszélgettem vele négy-
szemközt. Gyakran igen gondterhelten

hogyminden helyzetben a tőle telhető és a körülmények engedte legjobbat akarta és tette.

Aki próbálta már vezetni az egyházat – bármilyen tisztségben –, az különösen érti, mit vett el családjától, szeretteitől ez a 17 év.

A hívő élet harc, bármilyen posztón is szolgálunk, de nagy harc, halálos küzdelem, és közben nemes harc, jó harc a vezetőknek. Pál apostollal elmondhatta:

Megharcoltam a harcot, a jó harcot; bevégeztem a futást, a cél előtt állok; a hitet megtartottam, megőriztem.

Laczkovszki testvér – úgy hisszük – mindezt ugyanúgy megtette, mint az

A
gyászoló
család

jött egy-egy tárgyalásról az Állami Egyházügyi Hivatalból. Ilyenkor kiöntötte a szívét... Biztos vagyok abban,

apostol. Ez a mi feladatunk is... A hűséges szolgáltnak Isten elkészítette az igazság, a megigazultság koronáját, és meg is adja azt.

A koporsó, a család és a gyászoló gyülekezet egy része a ravatalnál

Nehémiás a nagy munka közepette így fohászkodik:

Tartsd emlékezetben, Istenem, az én javamra mindazt, amit ezért a népért tettem! (Neh 5:19) Kevés ilyen csendes, őszinte ima került be a Bibliába. Hadd legyen igaz Laczkovszki János életére is! Mi is tartsuk emlékezetben!

„Drágának tekinti az ÚR híveinek halálát. Ó, Uram, én a szolgád vagyok, szolgálód fia: levetted rólam a bilincset.” (Zsolt 116:15-16)

„Szövetségem volt vele, élet és béke szövetsége. Azért adtam neki, hogy féljen engem. Félt is, és megalázkodott nevem előtt. Igaz tanítás

volt a szájában, és nem volt álnokság az ajkán. Békességben és becsületesen élt előttem, és sokakat megtértített a bűntől. Mert a pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak szájából, hiszen a Seregek URának követe ő!” (Mal 2:5-7)

Követ volt, a Seregek URának követe.

Tálcumait jól forgatta. Az Úr Jézus ezt mondja az egyik szolgának, aki megduplázta a rábízott kincset: „Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, menj be a te Uradnak örömébe, azaz ünnepi lakomájára” (Mt 25:21). *Úgy hisszük, hogy bement.*

Jézus azt ígérte: „Ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám” (Jn 12:26).

Úgy hisszük, hogy ott van.

Pál apostol szerint a Krisztusnál lenni mindennél jobb (Fil 1:23). *Úgy hisszük, hogy Krisztusnál van.*

Alapigénk utolsó mondatára szeretnék még visszatérni. Pál apostol azt mondja, hogy az igaz Bíró nemcsak neki készítette el az igazság koronáját, hanem „mindazoknak is, akik vágyva várják az Ő megjelenését.”

A valóságos keresztyénség egyik legfontosabb próbája épp a Krisztusvárás. Várjuk-e a mi Urunkat? Vágyva várjuk-e Őt?

Mitől függ, hogy várva várjuk-e Jézust? Az életünktől. Ha nem rendeztük el bűneinket, és ha nem találjuk meg a megbánás helyét újra és újra, bizonyára nem lesz a szívünkben vágyakozás az igaz Bíróval való találkozásra.

Jézus eléink jött, értünk halt és most is jön felénk. Ő jön, és mi is megyünk. Hogy hol találkozunk? Nem tudjuk. Lehet, hogy Ő érkezik hamarabb, de lehet, hogy nekünk kell előbb mennünk. Vajon mondhatja-e majd a találkozáskor: Jól van, jó és hű szolgám...?!

A gyászír hallatán fölhívtam Ilonka nénit. Gyarló vigasztaló szavakat próbáltam mondani. Valahogy úgy kezdtem, hogy eljutott hozzám a szomorú hír... Szelíden közbeszólt, és ezt mondta: „Nem szomorú, nem szomorú!” Valóban, nem az, hisz az Úr levette róla a köteleket, kiemelte a már csak bilincsnek számító testből, és magához hívta.

Családi körben – míg felesége és gyermekei fogták a kezét – elköltözött az örök hazába... Örizzük meg emlékét, és tartsuk meg az Igét, amelyet ő is hosszú éveken át hirdetett!

Dr. Almási Mihály

Az üdvözítő kegyelem leckéi

Isten kegyelme megjelent, és hozott üdvösséget. Isten kegyelme tanít is. „Arra tanít minket, hogy megtagadva az istentelenséget és a világi kívánságokat mértékletesen, igazán (igaz emberként) és szentül éljünk e jelenvaló világon, mint akik várják a boldog reménységet.”

A nagyhangú hitvallók, de az életben, gyakorlatban mit sem bizonyítók jelen napjaiban igen szükséges ezen igék fontosságáról beszélni. Gyakori a könnyelmű megjegyzés: Ha a kegyelem örökre megment, a megmentett ember élhet tetszése szerint. Igénk adjon feleletet erre a téves vélekedésre.

Isten üdvözítő kegyelme dicső valóság. A hívők megigazulnak „*ingyen az Ő kegyelméből*” (Róm 3:24). „*Kegyelemből, hit által üdvözülünk*.” (Ef 2:8) Cselekedetek, imádkozások, könnyek, töredek nem üdvözítenek, mert egyedül Jézus Krisztus vére tisztít meg minden bűntől (1Jn 1:7). Az Úr Jézus Krisztusban kell tehát hinnünk, hogy üdvözüljünk (ApCs 16:31).

Segítsen minket az Ige, hogy tisztán lássunk, érezzünk. Az ingyen, meg nem érdemelt jóság és kegyelem hoz üdvösséget (Róm 11:6). Nem cselekedetekből, különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. A kegyelem felkínálja az üdvösséget, a bűnös elfogadja és örvendezik.

Azután jön a tanulás, jönnek a leckék:

1. *Az istentelenség és a világias kívánságok megtagadása.* Jó felelet a tévedzőknek, akik azt vélik, az „ingyen kegyelem” feljogosít a vétkezésre. A bűnben maradás semmiképpen sem az istentelenség és a világias kívánságok megtagadása. Itt a lecke az, hogy szakítani kell minden Istennek nem tetsző és minden világias dologgal. Megtérése után ez legyen a keresztyén legfőbb gondja. Bár megtért, bensőjében még ott van, ott ólálkodik a gonosz természet, s a földi létben mindvégig harcolnia kell ellene. A kegyelem tanít, nevel; a keresztyén tanul, növekedik, erősödik, ellenáll és győz.

2. *Éljünk mértékletesen.* Ez az evangélium egyik fő követelménye. Fájdalom, nagyon kevesen gondolnak erre az isteni kívánságra. Legyünk teljes figyelmező harcosok, meg ne lepjen az ellenség! Krisztus jó vitéze nem vesződik világi dolgokkal (2Tim 2:4). Nem becsüli le az ellenséget! Külső és belső ellenség támadja: belülről egy gonosz szív, kívülről maga a sátán és a világ. Harca élet-halál harc. Szükséges az intés: „Legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok” (1Pt 1:7). Jó ellenőrizni magunkat az Ige fényében! A kegyelem nem el-

zárkózó mogorvaságra, sem pedig törvénytelenkedésre, hanem szent szabadságra tanít-nevel. A szabadság nem szertelenség, hanem mértékletesség, józanság és szent erő.

3. *Éljünk igazán.* Igazságosan, „igaz emberként”. A kegyelem környezetünkkel, szomszédainkkal és ismerőseinkkel szemben tanúsítandó helyes magatartásra kíván tanítani. Egy szóban is kifejezhető: igazságosan.

Aki igazán (igaz emberként) akar élni, szereti embertársát. Mindenki irányában őszinte és becsületes. Nincs rejtett szándéka, és nem rágalmaz. Ha mégis vét ezen a téren, igyekszik mindent jóvá tenni és rendezni. A kegyelem erre is megtanít.

Ezt a leckét Pál apostol így összegzi: „Ami igaz, ami tiszteletre méltó, ami kedves, amit jólesik hallani (ami jó hírű), ha van valami erény, és ha van valami helyeslésre méltó – azon gondolkodjatok” (Fil 4:8).

Ennek a leckének gyakorlati alkalmazása engedelmesség. Isten ezt még az áldozatnál is jobban kedveli.

4. *Éljünk szentül.* Éljünk Isten szeme előtt, csak neki akarjunk tetszeni! A megtért ember teste a benne lakozó Szentlélek temploma, így már nem a magáé. Drága áron vétetett meg, ezért hát dicsőítenie kell Istent testében (1Kor 6:19-20). Krisztusnak kell benne kiabrázolódnia. Ebben gyönyörködik Istennek életünket figyelő szeme-szíve.

Legyen a hitvallásunk: „Nékem az élet Krisztus.” Igaz, hogy a világ erre üldözéssel felel, de adjon erőt az Ige: „*Mert nektek a kegyelem adatott, hogy ne csak higgyetek benne, hanem szenvedjétek is őérette*.” (Fil 1:29) Mindazok, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak (2Tim 3:12).

Istennek hála, a próbák, üldözések közepette van egy teljes értékű vigasz: a „boldog reménység”. „Várván a boldog reménységet...”

Nem tudjuk, mikor jön és visz magával minket. Utolsó szava ez volt: „hamarosan”. Mi jellemezzén tehát minket, hívőket? „Megtagadván a hitetlenséget” (istentelenséget) – józanság, igazságosság, istenfélelem, várakozás.

Bár mindnyájan jól megtanulnánk ezeket a leckéket, és folytonosan átvinnénk a gyakorlatba!

Stumpf Jenő Béla

Jelen írás szerzője, Stumpf Jenő Béla lelkipásztor testvér sokáig dolgozott Kárpátalján. Ma 97 éves. Születésnapja alkalmából az Úr gazdag áldását kívánjuk Neki!

(Dr. A. M.)